

PHÂN TÍCH TÁC PHẨM NHỮNG ĐỨA CON TRONG GIA ĐÌNH CỦA NGUYỄN THI

1. Cảm nhận về tác phẩm Những đứa con trong gia đình - Bài văn mẫu số 1

Nguyễn Thi là nhà văn gắn bó sâu sắc với nhân dân miền Nam và thực sự xứng đáng với danh hiệu: Nhà văn của người dân Nam Bộ. Tác phẩm tiêu biểu của ông là Những đứa con trong gia đình. Truyện kể về những đứa con trong một gia đình nông dân Nam Bộ có truyền thống yêu nước, căm thù giặc và khao khát chiến đấu, son sắt với cách mạng.

Những đứa con trong gia đình là một trong những truyện ngắn xuất sắc nhất của Nguyễn Thi viết ngay trong những ngày chiến đấu chống Mĩ ác liệt khi ông công tác ở tạp chí Văn nghệ quân giải phóng năm 1966. Nhân vật chính của truyện là Việt. Việt là một chiến sĩ giải phóng quân. Ông nội và bố Việt bị giặc giết hại, Mẹ Việt một mình nuôi con vất vả rồi cũng chết vì bom đạn.

Gia đình chỉ còn lại Việt, chị Chiến, thằng Út em, chú Năm, và một người chị nuôi đi lấy chồng xa. Truyền thống ấy được chú Năm ghi tất cả vào cuốn sổ gia đình. Việt và Chiến hăng hái đi tòng quân giết giặc. Trong một trận chiến đấu, Việt hạ được một chiếc xe bọc thép của địch nhưng lại lạc đồng đội và bị thương nặng ngất đi tỉnh lại nhiều lần.

Truyện kể về hai chị em trong một gia đình có thù sâu với giặc Mĩ và bè lũ tay sai bán nước. Chiến và Việt đã gửi lại nhà cửa, ruộng vườn cho người chú để cùng tham gia bộ đội, trực tiếp cầm súng trả thù nhà, đền nợ nước. Đoạn trích nằm ở phần giữa của truyện, kể về tình huống đặc biệt của nhân vật Việt. Trong một trận đánh ác liệt, anh bị thương nặng và lạc đơn vị. Việt ngất đi tỉnh lại nhiều lần, ranh giới giữa sự sống và cái chết rất mong manh.

Nhưng cũng chính vì thế mà kí ức sống dậy mãnh liệt hơn bao giờ hết. Việt nhớ má, nhớ đồng đội, nhớ những giây phút không thể nào quên trước khi nhập ngũ của hai chị em. Những hình ảnh về con người và cảnh vật quê hương hiện lên rõ ràng trong tâm tưởng của Việt.

Đoạn trích có thể chia làm hai cảnh, cảnh một: Tác giả kể về tình huống và tâm trạng của Việt lúc bị thương. Cảnh hai: Việt nhớ lại chuyện hai chị em tranh nhau xin nhập ngũ và sau đó cùng thu xếp việc nhà để lên đường đi chiến đấu. Ở cảnh một, lần thứ tư tỉnh lại, trong kí ức Việt hiện lên những kỉ niệm vui buồn về người mẹ thân yêu luôn đùm bọc, che chở cho các con: Má đang bơi xuống, má sẽ ghé lại, xoa đầu Việt, đánh thức Việt dậy, rồi lấy xoong cơm đi làm đồng để ở dưới xuống lên cho Việt ăn... Cả chị cả em cùng nhớ đến má. Hình như má cũng đã về đâu đây. Má biến theo ánh đom đóm trên nóc nhà hay đang ngồi dựa vào mấy thúng lúa mà cầm nón quạt?

Chiến có những nét giống mẹ: gan góc, đảm đang tháo vát. Nguyễn Thi có ý thức tô đậm nét kế thừa người mẹ nhân vật Chiến. Chiến là một tính cách đa dạng: vừa là một cô gái mới lớn, tính khi còn rất trẻ con, vừa là người chị biết nhường em,..biết lo toan, đảm đang, tháo vát. So với người mẹ, Chiến không chỉ khác ở cái vẻ trẻ trung thích làm duyên làm dáng. Vận hội mới của cách mạng đã tạo điều kiện cho Chiến được trực tiếp cầm súng đánh giặc để trả thù nhà, thực hiện lời thề như dao chém đá của mình: “Đã làm thân con gái ra đi thì tao chỉ có một câu: Nếu giặc còn thì tao mất” .

Trong tác phẩm, Việt là nhân vật xuất hiện nhiều lần nhất. Việt đã hiện lên cụ thể và sinh động trước mắt ta, vừa là cậu con trai mới lớn, vừa là một chiến sĩ gan góc, dũng cảm, kiên cường. Việt có cái nét riêng dễ mến của một cậu con trai lộc ngọc vô tư, tính anh còn rất trẻ con, rất ngây thơ, hiếu động.

Nếu Chiến luôn biết nhường nhịn em, thì trái lại, Việt lại hay tranh giành phần hơn với chị. Việt rất thích đi câu cá, bắn chim, và đến khi đi bộ đội vẫn còn đem theo cả cái súng cao su ở trong túi. Mọi công việc trong nhà, Việt đều phó thác cho chị. Đêm trước ngày lên đường, Chiến lo toan thu xếp chu đáo việc nhà, từ út em, nhà cửa, ruộng nương đến nơi gửi bàn thờ má, bàn bạc với em một cách trang nghiêm còn Việt thì vô tư “lăn kèn ra ván cười khi khi”, vừa nghe vừa chụp một con đom đóm úp trong lòng tay rồi ngủ quên lúc nào không biết.

Cách thương chị của Việt cũng rất trẻ con, “giấu chị như giấu của riêng” vì sợ mất chị trước những lời tán tỉnh đùa tếu của anh em. Việt bị thương nằm lại ở chiến trường, đến khi gặp được đồng đội thì cũng giống hệt như thằng út em ở nhà “khóc đớ rồi cười đớ”,...

Đêm nay, để gì má vắng mặt, má cũng phải về dòm ngó coi chị em Việt tính toán việc nhà ra làm sao chớ? Chị em Việt sinh ra trong gia đình có truyền thống cách mạng, cho nên dù cha mẹ đã khuất nhưng lời dạy của cha mẹ vẫn thấm sâu vào tâm trí, nhắc nhở các con trong từng suy nghĩ, từng lời nói và hành động.

Trước lúc lên đường Việt đi câu ít con cá về làm bữa cơm cúng má trước khi dời bàn thờ sang nhà chú... Cúng mẹ và cơm nước xong, mấy chị em, chú cháu thu xếp đồ đạc dời nhà. Người đọc không thể quên đoạn văn rất cảm động tả cảnh hai chị em Chiến, Việt khiêng bàn thờ má sang gửi bên nhà chú Năm: Chị Chiến ra đứng giữa sân, kéo cái khăn trên cổ xuống, cũng xắn tay áo để lộ hai bắp tay tròn vo sạm đỏ màu cháy nắng, rồi dang cả thân người to và chắc nịch của mình nhắc bổng một đầu bàn thờ má lên.

Việt ghé vào một đầu. Nào, đưa má sang ở tạm bên nhà chú, chúng con đi đánh giặc trả thù cho ba má, đến chừng nào nước nhà độc lập chúng con lại đưa má về. Việt khiêng trước. Chị Chiến khiêng bịch bịch phía sau. Nghe tiếng chân chị, Việt thấy thương chị lạ. Lần đầu tiên Việt thấy lòng mình rõ như thế. Còn mối thù thằng Mĩ thì có thể rõ thấy được, vì nó đang đè nặng ở trên vai. Hai chị em khiêng má băng tắt qua dây đất cày trước cửa, men theo chân vườn thoảng mùi hoa cam, con đường hồi trước má vẫn đi để lội hết đồng này sang bưng khác.

Chỗ hay nhất của đoạn văn trên có lẽ là cái không khí thiêng liêng làm thay đổi cả cảnh vật lẫn con người. Con đường quen thuộc bỗng có thêm mùi hoa cam thoảng lại từ chân vườn. Còn đối với Việt, cái không khí thiêng liêng ấy khiến anh trở thành người lớn. Lần đầu tiên, Việt hiểu rõ lòng mình, bỗng thương chị lạ và cảm thấy rất rõ mối thù thằng Mĩ thì có thể rõ thấy được, vì nó đang đè nặng ở trên vai. Đây là một chi tiết nghệ thuật cô đọng, dồn nén, chất chứa rất nhiều ý nghĩa, vừa là hành động cụ thể, vừa có yếu tố tâm linh, vừa nặng trĩu căm thù, vừa chan chứa yêu thương...

Chú Năm ghi chép cẩn thận và đầy đủ tội ác của giặc đối với dòng họ, gia đình mình và chiến công của các thành viên trong gia đình. Khi Chiến và Việt chuẩn bị lên đường, chú đã giao cuốn sổ cho hai chị em. Cuốn sổ đó tuy nhỏ nhưng rất ý nghĩa. Nó là thước phim ghi lại một cách chân thực, chi tiết nhất những chiến tích của gia đình và tội ác của quân giặc. Nó dấy lên lòng căm thù giặc, món nợ lớn nhất phải trả.

Cùng với chú Năm, má Việt cũng là hiện thân của truyền thống. Là người phụ nữ gan góc, rất mực thương chồng con và có lòng căm thù giặc sâu sắc. Mỗi lần bộ lính bắn dọa “mắt má lại sắc ánh lên nhìn lại bọn lính, đôi mắt của người đã từng vượt sông vượt biển”. Má Việt đã ngã xuống song hình ảnh người phụ nữ ấy luôn bất tử trong lòng các con.

“Những đứa con trong gia đình” đặt trong bối cảnh cuộc kháng chiến chống Mĩ cứu nước là một truyện ngắn đặc sắc bởi giọng văn trần thuật khắc họa miêu tả tâm lí nhân vật Chiến, Việt, Chú Năm..., Nguyễn Thi đã dựng nên một gia đình có truyền thống yêu nước sâu sắc, lòng căm thù giặc, mối thù nợ nước nợ nhà. Qua đó, tác giả giúp người đọc thêm đồng cảm

với cảnh ngộ éo le, thêm yêu thương quý trọng gia đình, biết ơn công lao của những người cách mạng.

Thông qua truyện, Nguyễn Thi cũng kín đáo đề cập tới một vấn đề có tính chất xã hội: Gia đình là yếu tố quan trọng ảnh hưởng rất lớn tới quá trình hình thành nhân cách. Những người con được giáo dục tốt trong gia đình sẽ trở thành những thành viên tích cực và hữu ích cho xã hội.

Ở từng nhân vật đều có sự gắn bó sâu nặng giữa tình cảm gia đình và tình cảm yêu nước, yêu cách mạng, giữa truyền thống gia đình với truyền thống dân tộc, thà hi sinh tất cả quyết giành độc lập tự do. Điều đó đã tạo nên sức mạnh to lớn của con dân tộc Việt Nam trong sự nghiệp chống Mĩ xâm lược, giải phóng miền Nam, thống nhất Tổ quốc.

2. Bình giảng văn bản Những đứa con trong gia đình - Bài văn mẫu số 2

Nguyễn Thi là một trong những cây bút văn xuôi hàng đầu Việt Nam thời kì kháng chiến chống Mĩ cứu nước. Ông được mọi người gọi với cái tên rất gần gũi “Nhà văn của người dân Nam Bộ”. Ông đã để lại rất nhiều tác phẩm gắn liền với tên tuổi của ông.

Trong những tác phẩm đặt sắc áy nổi lên truyện ngắn “Những đứa con trong gia đình” (Năm 1978). Truyện viết về những ngày chiến đấu gian khổ, khó khăn của chiến trường miền Nam. Qua đó, người đọc thấy được vẻ đẹp tâm hồn của người dân Nam Bộ: tình cảm gia đình, tình yêu quê hương đất nước trong cuộc kháng chiến chống Mĩ ác liệt dưới ngòi bút sắc sảo của Nguyễn Thi.

Thật vậy, nhan đề “Những đứa con trong gia đình” mang một hàm ý sâu xa của tác giả. Truyện kể về những đứa con trong gia đình có truyền thống cách mạng là gia đình hai chị em Chiến và Việt. Gia đình ấy cũng chính là hình ảnh thu nhỏ của miền Nam Việt Nam thời kì kháng chiến chống Mĩ.

Nguyễn Thi đã xây dựng một tình huống truyện độc đáo: Việt - một anh giải phóng quân sinh ra trong một gia đình có truyền thống cách mạng, ông nội và cha mẹ anh đều bị chết dưới tay kẻ thù. Chính mối thù nợ nước, nợ nhà không đội trời chung đó đã thúc đẩy anh tham gia cách mạng. Trong một trận đánh, Việt bị thương, lạc đồng đội, ngất đi tỉnh lại rất nhiều lần. Mỗi lần ngất đi tỉnh lại, quá khứ và hiện tại lại đan xen nhau trong tiềm thức của anh.

Việt sinh ra trong một gia đình nông dân Nam Bộ rạn vỡ những chiến công và có nhiều đau thương mất mát. Cha của Việt bị chặt đầu, chỉ có ba mẹ con nhưng dám dấn nhau đi đòi lại đầu chồng, không hề run sợ trước những lời hăm dọa của kẻ thù. Không chỉ vậy, má của Việt cùng ông nội và thím Năm đều chết dưới sự tàn sát, bom đạn của kẻ thù. Gia đình anh hùng mà cũng đầy đau thương, mất mát. Đây đồng thời cũng là hoàn cảnh chung của những gia đình Nam Bộ lúc bấy giờ.

Việt là một người giàu tình cảm, luôn dành tình yêu thương sâu nặng nhất cho gia đình. Giữa lúc nằm một mình ở rừng, cái chết đang cận kề, nhiều lần ngất đi tỉnh lại, điều cậu nghĩ tới đầu tiên chính là gia đình, là má của mình, và trong những lần ấy cậu còn tưởng má mình đang ở quanh đâu đây. Và ngay cả đêm trước khi lên đường ra chiến trường, nhìn vào hình ảnh chị Chiến cậu cũng liên tưởng đến má.

Dù má đã mất, nhưng tình yêu thương dành cho má vẫn không bao giờ vơi cạn trong lòng Việt. Không chỉ dành tình yêu thương cho mẹ, mà Việt còn rất thương chị Chiến. Mẹ mất, chỉ có hai chị em nương tựa vào nhau, trong ngày không bàn thờ má sang gửi nhà chú Năm, nghe thấy những bước chân bình bịch của chị, cậu thương chị đến lạ, có lẽ đây là lần đầu tiên trong suốt bao năm cùng chung sống dưới một mái nhà, tình cảm ấy được biểu lộ một cách rõ ràng đến vậy.

Mỗi nhân vật đều mang một dòng liên tưởng đến nhân vật Việt, hình ảnh đó biểu hiện qua các thành viên trong gia đình: “ba, má, chị Chiến, chú Năm. Những con người này đều có điểm chung là nói đến những người có lý tưởng, họ luôn hết mình vì cách mạng, luôn chiến đấu vì dân tộc, quyền lợi.

Những người này có ước nguyện, họ mong muốn trả thù nước, giết giặc, họ cùng nhau đi tòng quân, để cùng nhau chiến đấu. Họ là những người yêu gia đình, chi tiết khiêng bàn thờ má gửi sang chú Năm đã thể hiện tình nghĩa đối với cha mẹ của mình. Không quên nghĩa vụ với đất nước, không quên tình nghĩa với người cha mẹ của mình.

Cùng ý nghĩ khi khiêng bàn thờ sang gửi nhà chú Năm để chị em đi đánh giặc. Khi đi chiến đấu, Chiến là biểu hiện là một đội trưởng gương mẫu, luôn anh dũng chiến đấu, biểu hiện đó là Việt phá được xe tăng của địch trong một trận giáp lá cà. Dù bị thương nhưng Việt vẫn kiên cường chiến đấu, sẵn sàng chiến đấu. Những nhân vật xuất hiện trong bài là những người chiến sĩ kiên cường.

Trong lúc bị thương Việt đã mơ tưởng đến những năm tháng đã qua, những năm tháng tuổi thơ, tranh dành đi bắt ếch, và những năm tháng đánh giặc, giành nhau đi tòng quân của hai chị em Việt Chiến. Cả hai nhân vật này đều có tấm lòng yêu thương cha mẹ, có tấm lòng căm thù quân địch sâu sắc. Với ý chí quyết tâm trả thù nước, đánh giặc để giành được độc lập tự do, đây là động lực to lớn đây là ý chí quyết tâm của những người chiến sĩ.

Họ là người lính có tinh thần gan góc, lập được nhiều chiến công to lớn trong các cuộc chiến tranh, ý chí đó được thể hiện sâu sắc trong tác phẩm. Tuy nhiên mỗi người lại có những nét tính cách đặc biệt trong tác phẩm. Chiến là người phụ nữ biết chịu đựng, gánh vác mọi việc trong cuộc chiến.

Vẻ đẹp của hai nhân vật chính là bắt nguồn từ thế hệ trước. Gia đình Chiến có lòng dũng cảm và lòng căm thù giặc sâu sắc. Bên cạnh đó mỗi thế hệ lại mang những nét đẹp riêng, chú Năm luôn có ý thức gánh vác việc gia đình, tạo cơ hội cho các thế hệ sau được ra chiến trường trực tiếp cầm súng chiến đấu, lập chiến công trả thù.

Má Tư Năng, chồng mất, can trường bất khuất, một mình nuôi con. Thế hệ sau có Việt và Chiến với lòng căm thù giặc sâu sắc, khúc sông sau chảy mạnh hơn, đi xa hơn, đã hòa vào biển lớn. Truyền thống gia đình đã cho thấy sự gắn bó, hòa quyện giữa tình cảm gia đình với tình yêu đất nước, truyền thống gia đình với truyền thống dân tộc đã làm nên chiến thắng vẻ vang.

Nghệ thuật trần thuật trong tác phẩm là một nét đặc sắc của tác phẩm. Tác phẩm được trần thuật từ ngôi thứ ba, người kể chuyện giấu mình, tạo nên tính trung thực, khách quan. Bên cạnh đó còn phải kể đến ngôn ngữ giản dị, đậm chất Nam Bộ đã góp phần tạo nên thành công cho tác phẩm.

Tác phẩm đã xây dựng hàng loạt chân dung anh hùng, mang trong mình lòng yêu nước và lòng căm thù giặc sâu sắc. Ở họ không còn là cá nhân anh hùng đơn lẻ mà là tập thể, gia đình anh hùng. Qua đó nhà văn cũng khẳng định sự gắn bó, hòa quyện giữa tình cảm gia đình với tình yêu đất nước, truyền thống gia đình với truyền thống dân tộc đã làm nên chiến thắng vẻ vang.

3. Bài văn phân tích Những đứa con trong gia đình - Bài văn mẫu số 3

Viết về người lính là đề tài muôn thừa của nhiều nhà văn, một trong những tác phẩm đó là tác phẩm “Những đứa con trong gia đình” của Nguyễn Thi, tác phẩm đề cập đến người lính cách mạng, những năm tháng chiến đấu khó khăn trên chiến trường.

Những Đứa con trong gia đình của Nguyễn Thi là một trong những tác phẩm đề cập đến người lính trong xã hội, nhân vật xuất hiện trong tác phẩm là những người lính cách mạng, nhân vật Việt, Chiến là nhân vật điển hình trong tác phẩm này, biểu hiện là những người anh hùng, sẵn sàng ra mặt trận đấu tranh để giành được quyền độc lập, tự do cho dân tộc.

Tác phẩm là dòng hồi tưởng của nhân vật Việt, trong khi tham gia đấu tranh đã bị thương ở nơi chiến trường. Qua cách xây dựng hình tượng của tác phẩm, nhà văn đã dùng những nét liên tưởng để diễn ra dòng trí nhớ và nhân vật. Nhớ những năm tháng tuổi thơ, nhớ năm tháng đấu tranh, nhớ năm tháng sống ở vùng quê...

Trong một trận chiến đấu ác liệt tại một cánh rừng cao su, Việt bị thương nặng và lạc mất đồng đội. Ngất đi tỉnh lại nhiều lần, hồi ức đưa Việt về với kí ức gia đình, về với hình ảnh của má, của chị Chiến, của chú Năm... Sau đó, Việt được đưa về bệnh viện và bình phục. Anh Tánh giục Việt viết thư cho chị Chiến để kể về những chiến công của mình. Việt định viết nhưng nghĩ thành tích của mình chưa thực sự xứng đáng...

Chị em Việt và Chiến là hai nhân vật trọng tâm của tác phẩm. Ở họ, vừa có sự gặp gỡ và sự khác nhau trong tính cách. Ở nét chung ta thấy, Việt và Chiến cùng lớn lên trong một gia đình nông dân giàu truyền thống cách mạng, cùng được nuôi dưỡng, hun đúc dòng máu anh hùng chiến đấu gan góc, oai hùng. Những người ở thế hệ trước như ông Nội, chú Năm, ba má Việt, chị Hai của Việt đều là những người cán bộ cách mạng kiên trung với lòng căm thù giặc sâu sắc và tình yêu quê hương xứ sở thấm vào trong từng mạch máu, con tim.

Nguyễn Thi cũng rất thành công trong việc miêu tả và khắc họa hình ảnh các nhân vật. Đầu tiên là nhân vật chị Chiến. Chiến là chị gái, lớn hơn em một tuổi. Tuy tính khí còn trẻ con nhưng đã có tính cách người lớn, nhường nhịn em mọi việc trừ việc đi tòng quân. Chiến rất đảm đang, tháo vát trong công việc gia đình. Cô tính toán chuyện nhà chu tất trước khi lên đường đi bộ đội. Tâm hồn Chiến đẹp đẽ, nghĩa khí, gan góc. Ở Chiến là hình ảnh của một phụ nữ trẻ mang vẻ đẹp của thời đại.

Nhân vật Việt được nhà văn chú ý khắc họa đậm nét. Việt 18 tuổi, em trai của Chiến. Cậu là người hiếu động (thích bắt ếch, câu cá... không sợ chết, chỉ sợ ma), tính tình hiếu thắng, thích giành phần hơn với Chị. Tuy đã lớn nhưng Việt rất hồn nhiên, mọi việc trong gia đình đều phó mặc cho Chị Chiến thu xếp. Thế nhưng, trong chiến đấu, Việt là người dũng cảm, giàu nghị lực, giàu tình cảm, khao khát giết giặc lập công. Dù bị thương nặng, đang ở trong tình thế nguy kịch, Việt vẫn giữ vững ý chí chiến đấu, sẵn sàng hi sinh.

Các nhân vật khác như má Việt, chú Năm cũng được cá tính cao độ. Má Việt gan góc, bộc trực, dũng cảm chiến đấu hi sinh đồng thời hết sức yêu thương con. Chú Năm là người giữ gìn và truyền ngọn lửa truyền thống anh hùng của gia đình. Tác phẩm cũng rất thành công ở việc tạo dựng tình huống truyện độc đáo, nghệ thuật trần thuật theo dòng ý thức của nhân vật.

Ngày Chiến và Việt ghi tên tòng quân, chỉ còn thằng Út em mới mười tuổi vì thế nhà cửa, ruộng vườn phải thu xếp cho hợp lý. Những xếp đặt của Chiến cho thấy cô thực sự là một người lớn. chín chắn, biết suy nghĩ. Cái giờ phút thiêng liêng giữa đi và ở, giữa cuộc sống ở nhà và nơi quân ngũ, giữa quen và lạ khiến Chiến thao thức không ngủ được.

Suy nghĩ và hành động của Chiến bộ lộ nét đẹp của con người vì cộng đồng. Chiến bàn với Việt để nhà cho "xã mở trường dạy học", "giường quán cũng cho xã mượn làm bàn ghế học". Ruộng đất do cách mạng cấp trao lại chi bộ cho bà con cô bác khác làm. Chuyện công và chuyện tư đều được Chiến tính toán thấu đáo. Các dụng cụ gia đình như chén, cốc, vá, đèn, soi, nơm, gửi chú Năm để chị Hai muốn gì thì lấy, hai công mía nhờ chú Năm đốn để dành làm giỗ má.

Hai chị em quyết định khiêng bàn thờ gửi chú Năm để yên tâm đi chiến đấu. Cuộc sống thiếu mẹ đã tôi luyện Chiến già dặn, chắc chắn, khôn trước tuổi. Biết cậu em trai của mình còn vô tâm, vô tư lắm, nhưng Chiến vẫn bàn bạc với em một cách kĩ lưỡng, nghiêm trang. Má anh hùng để ra con anh hùng. Là nữ nhi nhưng khí phách của Chiến không khác trang nam nhi thời loạn. Chiến biết tội ác của kẻ thù không hề phân biệt nam nữ, già trẻ... Vì thế đã làm người Việt Nam phải góp công, góp sức cho kháng chiến.

Để làm nổi bật lên cách khai thác chủ đề truyện, Nguyễn Thi đã lựa chọn một cách kể chuyện vô cùng mộc mạc, giản dị, tự nhiên. Điểm nhìn trần thuật vô cùng linh hoạt, chủ yếu dựa trên quan điểm của nhân vật. Dòng sự kiện đi theo những cảm xúc nhân vật, từ đó tác giả có thể dễ dàng quan sát những tình cảm, cảm xúc của nhân vật.

Thời gian trần thuật liên tục bị xáo trộn, để ta vừa thấy một Việt vẫn còn những nét ngây thơ, trẻ con, nhưng lại có cá tính, đã có sự khôn lớn, trưởng thành. Ngoài ra giọng điệu trần thuật gân guốc, rắn rỏi cũng là một điểm nhấn trong tác phẩm. Đây là chất giọng điển hình của người dân Nam Bộ, những con người bộc trực, thẳng thắn, mạnh mẽ mà cũng giàu lòng yêu thương.

Bằng một cách khai thác hiện thực rất khác, Nguyễn Thi đã đem đến cho người đọc một hiện thực khác, những con người khác trong hoàn cảnh chiến tranh. Ở họ vẫn ngời sáng tinh thần anh hùng, dũng cảm nhưng nó không đơn độc, mà xuất phát từ truyền thống gia đình, xuất phát từ huyết mạch đang chảy trong họ. Cách khai thác đó, kết hợp với nghệ thuật kể chuyện đặc sắc đã tạo nên thành công cho tác phẩm.